سینما با عبور از گذرگاه‌های پرخطر رو به افق‌های تازه دارد

محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی در پیامی به مناسبت روز ملی سینما: سینمای ایران بدون حمایت تمام اهالی سینما و مخاطبان فرهیخته آن قطعا نمی‌توانست به جایگاه امروزش دست یابد. سینما با عبور از گذرگاه‌های پرخطر رو به افق‌های تازه دارد. خروج از انسداد، انگاره‌های سنتی و روزمرگی به فداکاری و شهامت فعالان این عرصه نیاز دارد.

شجاعت جزو ارکان مدیریت فرهنگی است

کمال تبریزی، در برنامه «سی‌وپنج»: سر «دوران سرکشی» از من در شبکه۳ دعوت کردند و گفتند که می‌خواهیم سریالی درباره دختران فراری بسازیم. به نظر من، اگر آقای پورمحمدی و آقای تخشید نبودند، سریال «دوران سرکشی» ساخته نمی‌شد. شجاعت جزو ارکان مدیریت است.

جشنواره

نمایش مستند انتقادی درباره نتانیاهو در تورنتو

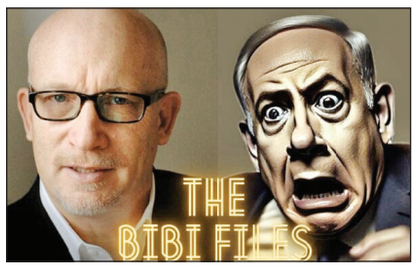

یک فیلم مستند انتقادی درباره بنیامین نتانیاهو پس از شکست تلاش‌های وی برای مانع شدن از نمایش آن در جشنواره تورنتو به نمایش درآمد و تصاویر لورفته از بازجویی از نتانیاهو در معرض تماشا قرار گرفت. به گزارش مهر به نقل از ددلاین، یکی از پرسروصداترین نمایش‌های مستند تاریخ جشنواره تورنتو با نمایش فیلمی که به‌شدت از بنیامین نتانیاهو انتقاد می‌کرد شب پیش (دوشنبه) در سالنی پر از جمعیت در تورنتو روی پرده رفت و همه تلاش‌های نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی برای جلوگیری از نمایش آن که تا آخرین لحظات ادامه داشت، راه به جایی نبرد. مستند «فایل‌های بی‌بی» به تهیه‌کنندگی الکس گیبنی و کارگردانی الکسیس بلوم شامل فیلم‌هایی ویدئویی است که تا پیش از این هرگز دیده نشده و بازجویی از نتانیاهو توسط پلیس رژیم صهیونیستی به اتهام فساد را افشا می‌کند. این تحقیقات منجر به ارائه کیفرخواست علیه نتانیاهو در سال ۲۰۱۹ شد. در این فیلم‌های ویدئویی که اواخر سال پیش به‌دست گیبنی رسید، نتانیاهو در حال بازجویی دیده می‌شود و انکار می‌کند که هدایای گران‌قیمت از طرفداران ثروتمندش ازجمله آرنون میلچان، تهیه‌کننده هالیوود و شلدون ادلسون، غول کازینوی لاس وگاس را پذیرفته است. بازجویی پلیس از میلچان، ادلسون، و همچنین سارا، همسر نتانیاهو و پسر ارشد وی، یایر نیز در این مستند جای گرفته است. روز دوشنبه، دادگاه منطقه اورشلیم با درخواست نتانیاهو برای حذف فیلم از فهرست جشنواره فیلم تورنتو (TIFF) مخالفت و آن را رد کرد. نتانیاهو مدعی شده بود که راویو دراکر، روزنامه‌نگار تحقیقی که در این فیلم حضور دارد و یکی از تهیه‌کنندگان مستند است، با افشای این ویدئو قوانین رژیم صهیونیستی را نقض کرده است. اما دادگاه گفت هیچ مدرکی وجود ندارد که نشان دهد دراکر پشت این افشاگری بوده و گیبنی هم گفت هرگز منبع خود برای دریافت این ویدئوها را معرفی نخواهد کرد. وی تنها گفت یک نفر این فیلم‌ها را اواخر سال ۲۰۲۳ به وی داده و او آنها را تماشا کرده و بسیار تحت تأثیر قرار گرفته است.

اکران

آغاز اکران کمدی «شه‌سوار»

فیلم سینمایی «شه‌سوار» به کارگردانی حسین نمازی از چهارشنبه اکران خود در سینماها را آغاز می‌کند.

سومین ساخته حسین نمازی پس از «آپاندیس» و «شادروان» است و ۲ سال بعد از آخرین فیلم نمازی اکران می‌شود. «آپاندیس» یک سوژه اجتماعی داشت و تمام فیلم در یک بیمارستان می‌گذشت. این فیلم متقاضی شرکت در سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر بود که به دلایل نامعلوم، از جشنواره کنار گذاشته شد و این در حالی بود که در اکران جشنواره جهانی فیلم فجر تحسین شد و پس از آن هم اکران موفقی داشت. فیلم بعدی حسین نمازی آنطور که در معرفی آن هم آمده، داستان طنزگونه فقری است که حتی مرگ هم علاج آن نیست. «شادروان» داستان خانواده‌ای را روایت می‌کند که برای خاکسپاری پدرشان پول ندارند. نمازی در سومین فیلمش هم سراغ فیلمی اجتماعی-کمدی رفته است.

شهسوار داستان عروسی است که چندین‌بار به تعویق افتاده و حالا با مرگ عموی خانواده آنها برای اینکه عروسی یک‌بار دیگر لغو نشود، سعی می‌کنند جنازه عمو را پنهان کنند.

فیلم با بازی الناز حبیبی، مهرداد صدیقیان، هادی کاظمی، عباس جمشیدی‌فر، سعید عطایان، ایمان برات‌پور، حافظ نبی‌زاده، مهرناز افلاکیان، میثم رازفر، ناهید استواری، عزت‌الله رمضانی‌فر و با حضور امیر دژاکام و گیتی قاسمی، یک کمدی اجتماعی است و باید دید در کنار کمدی عطاران و تگزاس ۳ و کمدی‌های دیگر چقدر موفق است، فیلمی که به گفته کارگردانش بهترین فیلم اوست.

فریم‌های فراموش‌نشدنی

چند قاب از سینمای ایران در روز ملی سینما

گزارش
سعید مروتی
روزنامه‌نگار

سال ۱۲۷۹ وقتی مظفرالدین شاه به اروپا سفر کرد، آنچه توجهش را جلب کرد دستگاهی بود که با آن می‌شد عکس متحرک گرفت. آن موقع تنها ۵سال از اختراع سینما می‌گذشت و شاه قاجار که مفتون اختراع تازه بود، میرزا ابراهیم خان عکاس‌باشی را مأمور تهیه و خرید دوربین فیلمبرداری کرد. ثبت گشت و گذار مظفرالدین شاه در جشن روز عید گل در شهر اوستاند بلژیک با این دوربین نقطه آغاز آشنایی ایرانیان با سینما شد، دوربینی که به ایران آمد و شد وسیله تفریح و تفرج شاه و دربار. اما مسیری که سینما در ایران از زینت‌المجالس درباریان و طبقه اشراف طی کرد تا توده‌ای شود و در دسترس عموم مردم قرار گیرد آن قدر طولانی شد که سلسله‌ای تغییر کرد و روزگاری دیگر شد. داستان فعالیت سینمایی در ایران با تلاش‌های نسل پیشگامان (خان‌بابا معتضدی، آوانس اوگانیانس، عبدالحسین سپنتا و ابراهیم مرادی) آغاز شد. از شکست دور اول فیلمسازی در ایران تا تأسیس استودیو میترا فیلم توسط اسماعیل کوشان یک دهه به سکوت گذشت.

آنچه در فاصله سال‌های ۱۳۲۷ تا ۱۳۵۷ بر سینمای ایران گذشت تاریخی را شکل داد که بعدها روایت‌های متفاوتی از آن ارائه شد. مسیر ۳۰ساله‌ای که با پیروزی انقلاب به پایان راهش رسید و موعد به یاد آوردنش معمولا ۲۱شهریور ماه است که در تقویم روز ملی سینما نام گرفته، سینمایی که پس از پیروزی انقلاب، تحولات گسترده‌ای به خود دید. آنچه پیش رو دارید چند قاب ماندگار از این سینماست.

«مادر» (۱۳۶۸)
اوج هنر حاتمی را در گفتارنویسی و تجسم بخشیدن به همه آنچه در این سال‌ها سینمای ملی نامیده می‌شود.

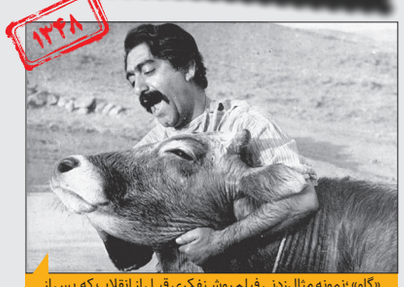

۱۳۴۸
«گاو»؛ نمونه مثال‌زدنی فیلم روشنفکری قبل از انقلاب که پس از انقلاب هم تأثیر خودش را می‌گذارد

۱۳۴۳
ازدحام جمعیت برای تماشای «ضربت»؛ بهترین فیلم خاچیکیان و پرثمرترین تلاش او در جهت سینمای مطلوبش، فیلم جنایی

۱۳۸۹
«جدایی نادر از سیمین»؛ پرافتخارترین فیلم تاریخ سینمای ایران و نخستین فیلم ایرانی برنده اسکار؛ نقطه اوج سینمای فرهادی

۱۳۴۵
«بچه های آسمان»؛ اولین فیلم ایرانی نامزد اسکار

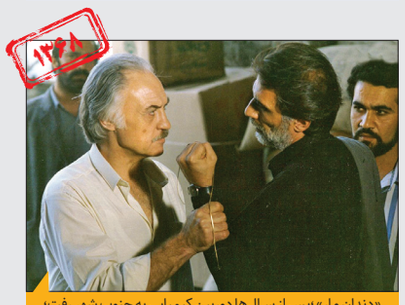

۱۳۶۸
«دندان مار»؛ پس از سال‌ها دوربین کیمیایی به جنوب شهر رفت؛ بهترین فیلم کیمیایی بعد از انقلاب

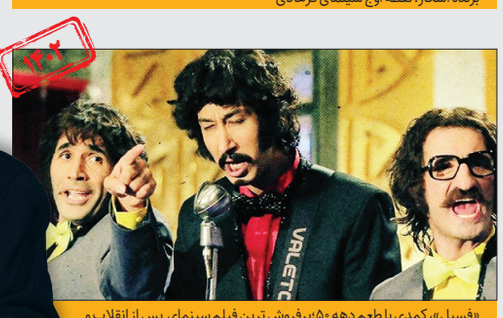

۱۳۶۲
«قسیل»، کمدی با طعم دهه ۵۰؛ پرفروش ترین فیلم سینمای پس از انقلاب و پرتماشاگرترین فیلم ۲ دهه اخیر ایران.

۱۳۷۶
«طعم گیلاس» عباس کیارستمی و نخل طلای کن؛ یک بار برای همیشه

۱۳۷۶
«آژانس شیشه ای»؛ اقتباس هوشمندانه از «بعدازظهر سگی» سیدنی لومت؛ بررسی نسبت جامعه مدنی و آرمان گرایی

چاره‌ای جز گفت‌وگو نداریم

چالش‌های یک برنامه گفت‌وگومحور از زبان مجری برنامه «به اضافه یک»

گفت‌وگو

محمدجعفر خسروی با اجرای برنامه «زنده‌باد زندگی» به چهره‌ای شناخته‌شده تبدیل شده. خسروی از مجریان قدیمی تلویزیون است که سال‌ها تهیه‌کنندگی، نویسندگی و اجرای برنامه‌های مختلف را بر عهده داشته است. او این روزها اجرای برنامه «به اضافه یک» را عهده‌دار است. این برنامه در دوره انتخابات نیز با اجرای خسروی روی آنتن سیما می‌رفت.

در آن زمان «به اضافه یک» به‌عنوان یک برنامه سیاسی-اجتماعی بدون سانسور با استقبال بی‌نظیری مواجه شد. «به‌اضافه یک» برنامه‌ای گفت‌وگومحور و چالشی است که به‌گفته سازندگانش تلاش شده حرف‌ها تا حد امکان بدون سانسور پخش شوند.

شرکت‌کنندگان در این برنامه فرصتی برای ابراز عقیده پیدا می‌کنند و بدون هیچ ترس و واهمه‌ای از مشکلات معیشتی و اقتصادی‌شان صحبت می‌کنند.

این برنامه اخیرا حواشی‌ای برای شما ایجاد کرد. آنچه در فضای مجازی و ایرال شد از صحبت‌های شما درباره تصمیم رئیس‌جمهور مبنی بر بازگرداندن استادان و دانشجویان تعلیق شده به دانشگاه بود.

معمولا موضوع اجرای برنامه‌های گفت‌وگومحور اینگونه است که مجری به‌عنوان ناظر، واسطه‌گری یا میانجیگری در گفت‌وگو حضور دارد، اما این به‌معنای خنثی بودن مجری نیست، بلکه مجری تلاش می‌کند که از یارگیری دوری کند و فردی بی‌طرف باشد در عین اینکه داده‌ها و اطلاعات خود را برای شاهد مثال به‌عنوان آگاهی دادن به مخاطبانش و سهولت گفت‌وگو ارائه می‌کند. در برنامه‌ای که اخیرا روی آنتن رفت نیز این اتفاق افتاد. بحث درباره بازگرداندن استادان و دانشجویان بود که مانند همیشه طرفین موافق و مخالف وجود داشتند و من نیز با توجه به نوع اجرا، برای تسهیلگری خواستم مثالی بیاورم از هم‌طیف‌های سیاسی آقای پزشکیان؛ به همین دلیل نقل قولی آوردم از آقای بهزاد نبوی که در یک گفت‌وگویی عنوان کردند طرح نور و... اولویت مردم نیست، بلکه معیشت و اقتصاد اولویت مردم است. این صحبت من به‌معنای یارگیری نبود و می‌خواستم به موضوع بحث کمک کنم. این موضوع در فضای مجازی وایرال شد و من را بشخصه هدف قرار دادند و عنوان شد که مجری صدا و سیما معتقد است که بازگشت استادان و دانشجویان به دانشگاه اولویت مردم نیست. اصولا بنده میلی به بگو مگوهای این‌چنینی ندارم، اما آنچه گفتم نکته و نقل قول از بزرگوار دیگری بود برای روشن شدن موضوع و نظر شخصی من نبوده و نیست. اینهاملزومات گفت و گو است. چاره ای جز گفت‌وگونداریم.

اجرای برنامه‌های سیاسی و اجتماعی حساسیت ویژه‌ای دارد که گاهی مجری منتسب به یک حزب یا جریان می‌شود.

بله، اجرای برنامه حساسیت‌های خاص خود را دارد، اما ما همیشه در برنامه‌هایمان وقتی از آقای رئیس‌جمهور صحبت می‌کنیم با احترام از او یاد می‌کنیم. برنامه ما بیشتر برای آگاهی‌بخشی و روشنگری است. متأسفانه در این مدت من را منتسب به گروه پایداری کردند. برای آقای پزشکیان که فردی مردمی و متواضع است، احترام قائل هستیم. زمانی در برنامه «زنده باد زندگی» میزبان آقای پزشکیان و دخترشان بودم و گفت‌وگوی خوبی داشتیم و از همان زمان ارادت من به ایشان ده‌چندان شد. نمی‌دانم کسانی که کامنت‌های توهین‌آمیز می‌گذارند از کجا می‌دانند که من به پزشکیان رأی دادم یا نه و نمی‌دانم قضاوت‌ها بر چه مبنایی شکل می‌گیرد.

برای برنامه «به اضافه یک» تعیین سوژه‌ها و مشورت‌ها به چه شکل است؟

پشت برنامه «به اضافه یک» وقتی سوژه‌ای مطرح می‌شود از مدیر شبکه، قائم‌مقام شبکه، مدیران، تهیه‌کننده، سردبیر و مشاوران روی آن بحث و گفت‌وگو می‌کنند و تصمیم می‌گیرند که برنامه با چه موضوعی تولید شود و روی تک‌تک واژه‌ها حرف دارند و نقطه‌نظرات خود را بیان می‌کنند. تمام برنامه‌ها فکر شده است و در نهایت چکش کاری می‌شود و اینگونه نیست که بخواهیم شتابزده و واکنشی کاری را در برنامه انجام دهیم. تمام رسانه‌ها صاحب گفتمان هستند و گفتمان صدا و سیما نیز برمبنای گفتمان انقلاب اسلامی است و این مواضع بر همگان روشن است و تأکید می‌کنم که سعی می‌کنیم در برنامه تسهیلگر باشیم.

شما چه وجه تمایزی برای برنامه «به اضافه یک» قائل هستید؟

به‌نظرم این برنامه بیشتر مراقبت می‌کند که سطحی نشود؛ از طرف دیگر مراقبت می‌کنیم که برنامه شکل آکادمی و روشنفکری مطلق به‌خود نگیرد و از صراحت و انعطاف بیشتری برخوردار باشد. برنامه «به اضافه یک» ویژگی مهمش مردمی بودن است. این برنامه از ۳ضلع کارشناسان و مسئولان، دانشجویان و مردم و جامعه شکل گرفته است که به جرأت می‌توانم بگویم برنامه‌های مختلف نظیر این برنامه که دانشجویان بیایند و مطالبات خود را آزادانه بیان کنند، نداریم. این برنامه می‌تواند بستری برای بازگویی حرف‌های دانشجویان و ایجاد کرسی آزاداندیشی و همچنین محلی برای شنیدن حرف‌های مردم باشد و می‌تواند احترام به‌نظر مردم در فرایند نظرسنجی را نشان دهد. رودررویی مدیران و کارشناسان با ۲وجه مردم و گروه نخبگان و همچنین روبه‌رویی سه‌گانه که عنوان کردم تاکنون باعث شده تا نتایج خوبی به‌دست بیاید. این را هم باید بگویم که پخش چنین برنامه‌ای هزینه اجتماعی دارد. این هزینه اجتماعی برای کارشناسان و افرادی است که در برنامه هستند و همچنین برای خود شبکه ۳و حتی صداوسیما که تلاش کرده منعطف عمل کند. ظرفیت‌مندی صداوسیما نشان داده شده. همانطور که گفتم در تلاشیم که درباره مصادیق صحبت کنیم و با توجه به موضوعاتی که این روزها روی آنتن داریم، باید بگوییم اقدامات آقای دکتر پزشکیان معرف گفتمان ایشان است و انتساب مطلق ایشان به اصلاحات محل تردید است مگر به قرائت ایشان؛ پس بهتر است ما واکاوی مصداقی داشته باشیم.

یکی از موارد نقد در برنامه‌های گفت‌وگومحور دکور آن است؛ دکورهای شلوغی که باعث می‌شود مخاطب سردرگم شود.

یکی از ارکان مهم در این نوع برنامه‌ها دکور آن است به‌نظرم دکوری زیباست که بتواند آغوش خود را برای تماشاگر باز کند. ما در دوره دوم «به اضافه یک» تلاش کردیم دکوری داشته باشیم که هر بخش آن بتواند به گیرایی برنامه کمک کند. از انتخاب رنگ‌های تیره که در آن لایت‌باکس‌ها تعبیه شده تا ستون‌ها و پس‌زمینه‌ای که وجود دارد. بخشی از دکور توسط عناصر گرافیکی پوشیده می‌شود که به‌لحاظ بصری برای تماشاگر می‌تواند جذاب باشد، اما در کل باید بگویم که برنامه‌های گفت‌وگومحور عموما شنیداری هستند و آنچه ضبط و ثبت می‌شود از دکور، کنش‌ها و واکنش‌ها برای درک بهتر موضوع است و اصل پیام شنیده می‌شود.

سعی کردیم مسائلی که مربوط به مردم است انتخاب کنیم

تا قبل از انتخابات گفتمان اصلاحات و اصولگرایی داشتیم و ۲طرف رودرروی یکدیگر قرار می‌گرفتند، بعد از انتخابات با توجه به انتخاب آقای پزشکیان سعی کردیم که دیگر این جناح‌بندی وجود نداشته باشد و در گفتمان‌هایمان وارد مصادیق شدیم؛ به‌طور مثال یکی از موضوعاتی که درباره آن برنامه ساخته شد خودرو بود یا مصادیقی چون بازگشت استادان و دانشجویان به دانشگاه‌ها. سعی کردیم مسائلی را که مربوط به مردم است انتخاب کنیم. گاهی هم مسائل مفهومی را برای برنامه‌سازی درنظر گرفتیم، مانند تعریف غرب در اذهان عمومی.

کوتاه‌تر از گزارش

بازگشت جیرانی به سینما

فریدون جیرانی که در سال‌های اخیر بیشتر در کسوت مجری و میزبان برنامه‌های گفت‌وگومحور سینمایی دیده شده، قصد دارد در مقام کارگردان، فیلم «نام من، مینا» را جلوی دوربین ببرد.

جیرانی در این پروژه علاوه بر کارگردان، تهیه‌کننده هم هست و امیر عربی فیلمنامه را نوشته است. قرار است نخستین نمایش این فیلم در جشنواره فیلم فجر امسال باشد.

آخرین فیلم جیرانی «آشفته‌گی» نام داشت که محصول سال ۱۳۹۷ بود. این فیلم در سال ۱۳۹۸ به نمایش درآمد و در اکران شکست خورد و بعد از آن جیرانی دیگر پروژه‌ای سینمایی را کلید نزد و فقط سریال «تهنگ آبی» را ساخت.

در ۶سال گذشته که جیرانی بیشتر به اجرای برنامه‌های گفت‌وگومحور سینمایی یا فعالیت‌های مطبوعاتی در قالب تولید پادکست و نوشتن مقاله اشتغال داشت، به‌نظر می‌رسید که این کارگردان و تاریخ‌نگار سینمای ایران دیگر فیلم جدیدی را جلوی دوربین نخواهد برد؛ اما ظاهرا جیرانی عزمش را جزم کرده تا شانس خود را به‌عنوان کارگردان در سده جدید محک بزند.

جیرانی کارش را در سینما با فیلمنامه‌نویسی «آفتاب‌نشین‌ها» در سال ۱۳۶۰ آغاز کرد. او تا سال ۱۳۶۶ که فیلم «صعود» را کارگردانی کرد، ۷فیلمنامه دیگر نوشت. شکست «صعود» در اکران بیش از یک دهه جیرانی را از صرافت کارگردانی انداخت و در این مدت او بیشتر به‌عنوان فیلمنامه‌نویس یا مشاور فیلمنامه در سینما فعالیت کرد. اما سال ۱۳۷۷ فصل جدید از حرفه جیرانی ورق خورد. در این سال جیرانی «قرمز» را با بازی محمدرضا فروتن و هدیه تهرانی، در پی فضای باز ایجادشده پس از دوم خرداد و روی کار آمدن دولت اصلاحات، ساخت که اکران عمومی موفقی داشت و هردو بازیگر نقش اصلی‌اش از جشنواره فیلم فجر سیمرغ بلورین گرفتند.

جیرانی دهه ۱۳۷۰ را با ساخت فیلم بحث‌انگیز «آب و آتش» با بازی پرویز پرستویی و لیلا حاتمی و مرحوم آتیلا پسیانی به پایان برد. دهه ۱۳۸۰ برای او تقریبا آرام و بدون موفقیت یا شکستی بزرگ سپری شد، تا اینکه در آخرین سال این دهه فیلم «من مادر هستم» را ساخت که با حواشی فراوانی در اکران مواجه شد. این فیلم که ماجرای تجاوز یک دوست خانوادگی به دختری ۱۹ساله و قتل مرد به دست دختر و محکوم‌شدن دختر باردار به اعدام را به تصویر می‌کشید، با مخالفت‌های شدیدی از سوی برخی گروه‌ها مواجه شد. درنهایت با اعمال برخی تغییرات در فیلم، اعتراض‌ها کمتر شد و فیلم هم زودتر از آنچه باید از اکران پایین آمد.

«خفه‌گی» بزرگ‌ترین دستاورد سینمایی جیرانی در دهه ۱۳۹۰ بود؛ فیلمی متأثر از الگوهای ژانر نوآر، که جیرانی دلبسته این ژانر است، با بازی الناز شاکردوست و نوید محمدزاده؛ ۲ستاره جوان سینمای ایران که می‌توانستند موفقیت فیلم در گیشه را تضمین کنند. «خفه‌گی» جزو ۱۰فیلم پرفروش سال ۱۳۹۶ شد و جیرانی با اتکا به موفقیت این فیلم، سال بعد «آشفته‌گی» را با همان حال‌وهوا و با بازی بهرام رادان جلوی دوربین برد که در گیشه شکستی تمام‌عیار خورد. بعد از اکران ناموفق «آشفته‌گی» کار جیرانی در سینما تمام‌شده به‌نظر می‌رسید؛ مخصوصا که او در اواخر هفتمین دهه زندگی‌اش بود و سینمای ایران هم معمولا خاطره خوشی از کارگردانانی که در سن بالا پشت دوربین می‌ایستند ندارد. اما جیرانی در ۷۲سالگی، همراه با تغییر فضای سیاسی کشور، اسبش را زین کرده که فیلم جدیدی را کلیک بزند.

جدا از سینما، جیرانی از سال ۱۳۸۹ اجرای برنامه تلویزیونی «هفت» را بر عهده گرفت و تا سال ۱۳۹۱ این کار را ادامه داد. دوره او، از نظر اهل فن، بهترین و بی‌غرض‌ترین دوره این برنامه است. همچنین ۲سریال «مرگ تدریجی یک رؤیا» و «تعبیر وارونه یک رؤیا» ۲سریالی هستند که جیرانی برای تلویزیون ساخت؛ اولی در نکوهش روشنفکران غرب‌زده و ستایش از ارزش‌های بومی و دومی سریالی امنیتی با محوریت مسائل هسته‌ای.

معمولا نام خانوادگی شخصیت اصلی یا یکی از شخصیت‌های فیلم‌ها و سریال‌های جیرانی مشرقی است. باید دید این بار کدام بازیگر، مشرقیِ جیرانی می‌شود و فیلم جدیدش، با توجه به نام زنانه‌اش، چه نسبتی با تحولات چند سال اخیر جامعه ایران دارد.

تئاتر

ستاره اسکندری، تهیه‌کننده تئاتر

ستاره اسکندری که در سال‌های اخیر در کنار بازیگری در زمینه تهیه‌کنندگی نیز فعالیت داشته، به‌تازگی تهیه‌کنندگی نمایش «مَچ مَدَگ» را بر عهده گرفته است. ستاره اسکندری ازجمله بازیگران باسابقه تئاتر است که در نمایش‌های «در مصر برف نمی‌بارد»، «رومئو و ژولیت»، «شازده احتجاب»، «سعادت لرزان مردمان تیره‌روز»، «شکار روباه» و... به ایفای نقش پرداخته است. او همچنین تهیه‌کنندگی نمایش «خانه برناردا آلبا»، کار دکتر علی رفیعی را نیز بر عهده داشته که دهه ۹۰ در تالار وحدت روی صحنه رفت. اسکندری در سال‌های اخیر در کمتر نمایشی بازی کرده، ولی در جدیدترین اثر هنرمندان سیستان و بلوچستان با عنوان «مچ مدگ» در مقام تهیه‌کننده حضور دارد. مریم رودبارانی مجری طرح و محمد دین‌دشتی مدیر پروژه این اثر نمایشی‌اند. نمایش «مچ مدگ» به کارگردانی صادق سهرابی از ۲۵شهریور سال جاری در تالار سایه مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهد رفت. این نمایش روایتی از حمله ملخ‌ها به نخلستان‌های بلوچستان است که به قلم نصیر احمد ملازهی نوشته شده است.